

Den 24 februari.

Den 24 februari fyller Estland nitton år.

Nitton år räknas för en mycket kort tidsperiod i ett lands och ett folks historia. Och vad kan dock icke hända under denna korta period av nitton år! Många har jag ännu i dag hört yttra: "Det är liksom igår, då de ryska matrosernas vilda och hessa skrik hördes i alla delar av landet, då de tyska ockupationstruppernas hästar galopperade längs stadens gator, då kanonduret från Narva-fronten ännu hördes!"

Och dock har snart ett nytt släkte vuxit upp sedan dess. Ett nytt släkte, som ingenting vet om krigets fasor, utan endast läser ärans och bragdernas sidor i historiens bok. Mycket har hänt sedan dess. Vårt lilla land har utkämpat kanske lika hårda strider och genomgått lika hårda tider som under tidsperioden 1918—1920, fast nu striderna utkämpats inom fyra väggar och i stället för kanoner och bajonetter med diplomatiens vassa tunga och med tidningsspaltarnas spetsiga pilar. Nybörjaren som helt plötsligt ställdes att stå på sin egen fot för nitton år sedan, har utvecklats till en man, som vet vad han vill och vad han gör. Men inte har det alltid varit ljusa tider under denna nittonårs-period vi minnas. Stora fel ha begåtts. Riksdagen, som ställdes till landets styrande organ, var icke alltid situationerna vuxen. Heta partifejder utlöste varandra under den "gyllene frihetens tid" och

återspeglade sig på den stora allmänheten. Den ena regeringskrisen följde den andra och de olika partierna visste slutligen knappast själva, vad de skulle göra eller inte göra. Att sådant inte passade, visade tydligt nog den 1 dec. 1924 och den 8 dec. 1935. Även andra stora felsteg ha gjorts under dessa år, som Estland har varit en fristat. Det skulle emellertid vara oklokt att vidröra det, som engång har råkat ut glömska. Och vilken nybörjare har icke felat, när han företar sig något? Vilket barn stapplar inte, när det tar de första stegen, och vilket barn talar till en början icke oklart? Sålunda är det även med ett folk och en nydanad stat. Även vår grannstat Lettland har genomlevat samma nybörjartider. Och det icke utan mindre missöden än vi.

Det var emellertid icke heller någon lätt sak att organisera regeringsapparaten i ett av kriget härjat och utfattigt land. Nationalförsamlingen, som skulle utarbeta en grundlag för landet, försökte göra det efter demokratiens vackraste grundsatser. Man hade ännu frihetskrigets gemensamma uppoffringar i färskt minne och trodde blott det allra bästa om sin nästa. I Schweiz, världens äldsta demokratiska land, såg man den idealiska förebilden för ett folk och ett land, som framförallt dyrkade medborgarens lika rättigheter och individens plikter och fordringar mot ett fritt samhälle i en fri stat. Man

såg blott det idealiska livet i Schweiz, landet där tre olika nationaliteter gemensamt härska och råda, staten, som varken erkänner en konung, president eller ännu mindre någon diktator; landet, som blott erkänner en regering med premiärnministern i spetsen. Man glömde emellertid, att även det landet har genomgått hårda prövningar, fast för länge sedan.

När så grundlagen var utarbetad och riksdagen trädde i kraft, visade sig bristfälligheterna. Grundlagen var idealiskt demokratisk, men partierna glömde snart landets bästa för att i stället försöka skaffa sitt parti en så fördelaktig ställning i riksdagen som möjligt. Detta kunde icke fortgå! En omvälvning måste äga rum, för att förekomma nya eventuella decemberdagar 1924 och 1935. Att vår nuvarande statschef är den rätte mannen vid statsrodret, har han icke blott visat genom sina två sista steg, uppsändandet av riksdagen och utlysandet av nya val till en ny nationalförsamling, utan genom en klok och återhållsam politik under alla dessa år han varit en ledande kraft i landet.

Men trots att våra erfarenheter kanske äro drygt betalda, kunna vi vara nöjda med vad som hänt. Vi kunna blicka tillbaka på nitton lärrika, fria år! Och trots alla brister och felsteg har ett drygt och värdefullt uppbyggningsarbete ägt rum, som varken bör eller kan förnekas.

I dagarna har en ny nationalförsamling sammanträtt, som skall utarbeta en ny grundlag. Vilka och huru-

Pelle Bystrom:

Jordbruksförsök.

I

Gödselns betydelse för växterna.

Liksom människor och djur behöva även växterna näring för att leva, växa och föröka sig. Men medan människor och djur taga sin näring från växterna (eller från djur, som levat av växter) så taga växterna sin näring från jorden och luften. Från luften taga de syre, de "andas", och då luften till ungefär en femtedel består av syre, komma de aldrig att lida brist på detta ämne. Ett annat ämne, som växterna taga ur luften, är kol, som tages ur kolsyran i luften genom bladen. Alla andra ämnen tagas ur jorden genom rötterna i form av salter, lösta i vatten. En bördig jord är rik på näringssalter, och överhuvudtaget är åkerjord rikare på dem än oodlad mark.

Av de ämnen, som upptages som saltlösningar ur jorden, är det vanligen blott tre, som det kan bli brist på — de övriga finns det tillräckligt av för det mesta.

Dessa tre ämnen äro kväve, fosfor, (fosforsyra) och kali. Det är dessa ämnen, som det gäller att ge växterna genom gödslingen. I gödseln från djuren, stallgödsel, finnas alla dessa ämnen. I ett vanligt lass för en häst finns ungefär 2 kg. kväve, 1 kg. fosforsyra och 5 kg. kali. Det låter ju inte mycket, men det behövs inte heller så stora mängder av näringsämnen, då de så räknas i ren vikt. En stor del av detta är dock ganska svårslösligt, så att de först måste sönderdelas i jorden, innan växterna kunna upptaga det. Stallgödsel verkar ju också som bekant inte bara ett år utan flera.

dana fel där kunna begås veta vi icke, men ett är säkert: Dessa fel, som hittills ha gjorts upprepas icke mer. Vi vilja hoppas, att varje man i församlingen gör sin plikt mot fosterlandet efter sitt förstånd och samvete. Då kunna vi lugnt och säkert blicka in i framtiden, vad som än månne komma och hända.

Kal.

I stort sett kan man säga, att stallgödsel innehåller jämförelsevis mycket kväve och även kali, men däremot är den ganska fattig på fosforsyra. Detta medför, att om jord, som förut är fattig på fosfor, gödslas enbart med stallgödsel, blir den mer och mer "utsugen" på fosfor. Växterna behöva fosfor framförallt för att bilda frön, och är det brist på fosfor, visar det sig bl. a. i sämre kärnbildning hos säden, sämre och senare mognad och mindre ax och korn. — Annars märkes det kanske mest på djuren, om det är brist på fosfor i marken. De börja då slicka och gnaga allt de komma över, benbitar, trä, trasor o. a. Börja korna på att äta upp träkärn, som ställes för dem, så är det på tiden att se upp. Denna fråga tror jag att vi i dessa bygder böra tänka på, och jag hoppas, att en annan gång få återkomma till den.

Det var här närmast fråga om försök, och då kan man fråga sig, om det inte i första hand skulle gälla att göra försök med stallgödsel. Säkert är, att det gjorts många försök med stallgödsel i olika länder, det finns i alla fall många frågor, som inte kunna anses klarlagda. Men för det första är stallgödslingsförsök ganska svåra att utföra riktigt, och för det andra har man så sällan för mycket av den varan, så att frågan om dess användning löser sig ganska lätt. Jag vill tillägga, efter vad jag tyckt mig finna, så användes stallgödsel här i bygden så pass förnuftigt, att det inte är mycket att ändra i den vägen.

Vad jag här på tal om gödslingsförsök närmast tänker på, är användningen av konstgödsel.

Då jag nämner ordet konstgödsel, förstår jag, att många tänka: "Ja, se konstgödsel, det är bara utgifter, tänker man lura oss att köpa konstgödsel, då kan man lika bra låta bli att läsa vad han skriver". Om det är någon, som tänker så, så vill jag svara, att jag hellre

Prof. R. Gyllenberg

från Åbo akademi besökte svenska församlingen i Tallinn söndagen den 14 dennes och predikade därvid i svenska kyrkan.

Tidigare besökte prof. Gyllenberg Tallinn vid installationen av biskop H. Rahamägi.

Estlands frihetsdag

högtidlighålles med en enkel samvaro å Svenska skolan i Tallinn kl. 11 f. m.

Birkasvännernas

sedvanliga vinterfest hålle å Birkas söndagen den 7 mars, kl 1 på dagen. Alla hjärtligt välkomna!

skulle vilja "lura" honom att låta bli att köpa, — om det inte behövs och om det alltså inte lönar sig.

Ty frågan om att använda konstgödsel eller inte, det blir i första hand bara en fråga om hur det lönar sig. Lönar det sig, d. v. s. ser man, att man kan få mycket mer skörd genom konstgödsling, att det är värt mer än de pengar, man givit ut för gödseln — varför skall man då låta bli att använda den? Och har man så litet jord, att man måste köpa t. ex. hö och säd, då är det dessutom trevligare att köpa några säckar gödsel än att springa från gård till gård och fråga efter dessa varor. Den som försökt det, vet att det inte alltid är så roligt, även om man har pengar i fickan.

Frågan blir då: Hur skall jag på min gård använda konstgödseln som tillskott till stallgödsel, så att det lönar sig? Det är en fråga, som ingen kan besvara utan vidare, om man så vore professor i gödsellära. Det enda, som någorlunda kan svara på frågan, är försök — det är: att i liten skala prova vad som är lämpligt just för den jorden på det stället. Det kostar inte så mycket, endast litet besvär, men det är ett besvär, som kan löna sig ganska bra i längden. Konstgödsel för ett vanligt gödsel försök kostar inte mera än ungefär en krona.

Estlands nationalförsamling sammanträdde. Högtidlig gudstjänst i Domkyrkan.

Nationalförsamlingens båda kammare sammanträdde den 18 ds. i Riksdagshuset, den första kl. 12 och den andra kl. 14 för att utse presidium. Till president i I kammaren utsågs prof. i internationell rätt vid univ. i Tartu, till förste vicepresident notarius J. Kristelstein från Tallinn och till andra vicepresident Lauri.

Andra kammarens president blev Mihkel Pung, förste vicepresident A. Palvadre och andre A. Tõnisson.

Första kammaren består av 80 ledamöter och den andra av 40. Ledamöternas i bägge kamrarna genomsnittsålder utgör 44,6 år. Därav kan man sålunda sluta sig till, att det här ej är fråga om gråhåriga visa utan om folk i medelåldern, vilken omständighet ju ingalunda behöver medföra sämre kvalifikationer och mindre omdöme om det viktiga värv dessa ålagts.

Sammanträdet föregicks av högtidlig gudstjänst i den ärevördiga domkyrkan, varvid naturligtvis alla kammarledamöterna voro närvarande samt även en mängd representanter för det offentliga livet. Biskop Rahamägi talade till de församlade och nedkallade Guds välsignelse. En liknande högtid-

lig andakt förrättades även i den grekisk-ortodoxa Alexander-Nevsky katedralen av mitropolit Alexander.

Detta var första gången i det estniska parlamentets historia, som parlamentssessionen inleddes med andakt. Även detta tyder på, att revolutionsentusiasmen grundligt fått vika för en mera konservativ åskådning.

Dagen förut samlades kammarledamöterna i huvudstaden för att, innan sessionen vidtog, avlägga ed efter ett bestämt och för detta tillfälle uppsatt edsformulär av följande lydelse:

“Nationalförsamlingsledamotens högtidliga löfte.

Då jag nu börjar fullgöra min plikt som ledamot av nationalförsamlingen, är jag medveten om, att jag ansvarar inför estniska staten och mitt samvete och lovar att helga all min kraft och allt mitt vetande åt de mig ålagda höga uppgifterna att i nationalförsamlingen i enlighet med det av landets folk givna rättesnöret antaga republiken Estlands förnyade grundlag.”

Edformuläret, som fanns på tryckta blanketter, utdelades bland ledamöterna och sedan statssekreteraren uppläst texten undertecknades det.

Statminister Kallio blev Finlands president.

Svenskarnas oenighet avgjorde valutgången.

Måndagen den 15 dennes kl. 3 e. m., slog statsminister Kallio klubban i bordet i riksdagssalen i Helsingfors och förklarade valet öppnat.

I första voteringen fick Ståhlberg 150 röster, Svinhufvud 94, Kallio 56 och Tanner ingen röst.

Spänningen stod på höjdpunkten: skulle en svensk till gå över till Ståhlberg och ge honom presidentposten, skulle socialdemokraterna hålla fast vid Ståhlberg och agrarerna och svenskarna genomdriva Svinhufvuds val, eller skulle socialdemokraterna gå över till Kallio och välja honom?

Det var det sistnämnda som inträffade.

Kl. 5.33 meddelade statsminister Kallio resultatet av om-

röstningen och slog för andra gången klubban i bordet.

Kl. 5.34 slog Kallio för tredje gången klubban i bordet, sedan han förklarat sig själv vald till republikens president.

Kl. 5.35 meddelade Kallio, att han komme att meddela sig själv resultatet i vederbörlig ordning.

Kl. 5.36 slog Kallio för fjärde gången klubban i bordet och förklarade valet avslutat.

Med Kyösti Kallio träder för första gången en man ur den finska bondeklassens djupa led fram till republikens främsta post. Det är att hoppas att hans verksamhet länder vårt norra grannland till bästa och nytta.

Trafikstadga med verklighetssinne.

Trafikministeriet har den 19 september i fjol utfärdat en ny trafikstadga, som förtjänar att med intresse studeras. Den vittnar i hög grad om verklighetssinne och kännedom om våra lantliga bygders särskilda trafikproblem. Man finner i den nya stadgan icke blott vanliga internationella bestämmelser om förkörsrätt, signalering och annat, som angår mest motormän och stadsbor, utan man märker även en målmedveten tendens att göra rent hus med en del arter, som åtminstone i svenskbygderna hittills brukat göra vägnarna både otrevliga och även osäkra att befara. Allbekant är utseendet av landsvägen genom nucköhalvön på eftermiddagen en marknadsdag: en fem, sex fordon i rad med alla kuskarna sittande på ett av de eftersta, sjungande med högan röst och med “asunikken” vandrande från mun till mun. Eller vem minns inte från sina resor med bussen genom bygderna den ständigt återkommande synen av en förskräckt körkarl, som just lagom till mötet med bussen hinner dra betset av hästen, i akt och mening att få “järn i mun”.

Att döma av den nya stadgan blir det slut på dessa sköna syner på våra vägar. Det blir numera straffbart att sova eller supa sprit, medan man kör en häst, ävenså att “köra” utan att hålla i tömmarna (§ 22). En person får icke tjänstgöra som kusk åt två eller flera självständigt gående hästfordon. På landsbygden tyckes det dock förbli tillåtet, att en person framför två fordon, om ena hästen är bunden efter föregående fordon. Men i så fall måste kusken befinna sig antingen på eller bredvid det främsta av dessa (§ 21). Och uttryckligen stadgas, att hästen skall ha bettet i munnen (§ 47).

Icke blott i trafikulturens utan även i den allmänna hyfsningens namn måste man vara överheten synnerligen tacksam för den nya lagen.

Ur Noarootsi kyrkoböcker.

En jämförelse av medlems-siffrorna i Noarootsi kyrkliga församling för åren 1916 och 1936 tar sig ut på följande sätt:

	1916			1936		
	Män	Kvinnor	Summa	Män	Kvinnor	Summa
Ester	810	819	1629	626	685	1311
Svenskar i Passl.-Sutlep	513	534	1047	518	489	1007
Svenskar i Roslep	963	892	1855	692	681	1373
Summa	2286	2245	4531	1836	1855	3691

Det är att märka, att siffrorna avse kyrkoförsamlingen, icke befolkningen i dess helhet. Den sistnämnda torde ha hållit sig rätt konstant under den ifrågasvarande tjuogoårsperioden, under det svenskarna dock avtagit till förmån för esterna. Omkring 850 nucköbor torde således f.n. stå utanför kyrkan.

Ett iögonenfallande drag i 1936 års statistik är den stora utflyttningsfrekvensen till Sverige. Från Noarootsi församling ha flyttningsbetyg uttagits till Sverige av icke mindre än 33 personer, varav 32 från Rosleps kapellförsamling. Från utlandet inflyttade äro endast 3 personer, alla till Rosleps kapellförsamling. De utflyttade äro mest unga flickor, som söka sig platser i Sverige. Så-

som ovanstående tabell visar, förefinnes f. n. ett synnerligen svårt underskott av kvinnor bland svenskarna såväl i Roslep som i moderförsamlingen, ett förhållande, som antagligen blir bestående, om man tar de kommunala siffrorna över invånareantalet till utgångspunkt. För framtiden synes detta förhållande med nödvändighet komma att innebära, att svenska män komma att taga estniska hustrur. Denna tendens träder starkt i dagen inom moderförsamlingen redan under år 1936, då av 8 kyrkligt vigda par 3 varit rent estniska och de återstående 5 blandade, alltså intet enda par helt svenskt. I Rosleps kapellförsamling kommer ett blandat par på 13 svenska.

Kyrkorådet i Noarootsi.

sammanträdde måndagen den 8 februari i prästgården, bl. a. för beviljande av ansvarsfrihet åt styrelsen för det gångna årets förvaltning och antagande av budget för innevarande år. Sedan den förstnämnda frågan behandlats med positivt resultat, vidtog debatten om 1937 års budget, vilken till följd av de höjda avgifterna till Estlands Ev. Luth. kyrkas centralkassa och till prosterikassan icke varit så lätt att få att gå ihop som under föregående år. Kyrkorådet såg sig nödsakat, att, i enlighet med styrelsens förslag, höja medlemsavgifterna till kr. 1:30 för man och 1:— kr. för kvinna.

Till medlem i församlingens styrelse nyvaldes hr. J. Tiik för att vid snart inträffande vakans ersätta nuvarande kyrkoherden som sekreterare.

Till revisorer valdes herrar Herman Blees, Johannes Rajala, Kristof Österman och Hugo Roberg med hrr. Anton Westberg (Norrby), Johannes Dan-

seri, Andres Nilsson och Johannes Klanberg som suppleanter.

Angående köpta gravplatser å moderkyrkans kyrkogård beslöts, att dessa hädanefter icke få lämnas på avbetalning, då det i de flesta fall visat sig svårt att efteråt indriva felande belopp, utan skola betalas kontant vid köpets uppgörande. Under avbetalning varande gravplatser skola slutbetalas före den 1 juni innevarande år, med risk för köparen att i motsatt fall förlora sin rätt till platsen.

Rådsrysk marskalk på besök i Balticum.

Chefen för Rysslands generalstab marskalk Jegorov, som f. n. befinner sig på besök i de Baltiska länderna, kommer även att avlägga besök i Tallinn.

Jegorov besökte först Kaunas, där han deltog i festligheterna på Litauens självständighetsdag. Från Kaunas fortsatte

Brev från Rikholdi.

Det var rätt länge sedan vi sist låtit höra av oss från Rikholdi. I utlandet bosatta rikullbor, som läsa Kustbon, kunna därför komma på den tanken, att ingenting händer och göres i deras hembygd. Men så är icke fallet. Livet bjuder varje dag på uppgifter. Och vi arbeta var på sitt håll för att göra hembygden och våra hemljusare, väckrare, rikare och lyckligare i andligt och materiellt avseende. Vi ha våra sångköror, som kräva sin tid, våra biblioteksaftnar samla varje gång många intresserade, som önska få en något djupare inblick i litteraturen. Vidare anordnas med framgång olika musikaftnar, vilka alltid röna ett stort intresse. För närvarande håller vi på med att inöva ett program, för att kunna mottaga N. U. F-arna, som komma på besök inom närmaste tid. I fjol besökte vi Nuckö, där vi rönt ett varmt mottagande av nucköborna. Nu önska vi återgälda deras vänskap.

Från vår kära, gemensamma fosterbygd sända vi en hälsning till er, rikullbor i främmande land och till alla, som älska och vörda modersmål, hembygd och fosterland.

Solen stannar allt längre för varje dag hos oss och gör dagarna och kvällarna ljusa. Denna företeelse i naturen lämnar inte heller vårt själsliv oberört. Den stärker tron på ljusets livgivande seger över mörka makter. Framåt går det, om var och en på sitt område bjuder till att göra sitt bästa. Denna fasta förhoppning vilja vi ej låta försvagas av dådlöshet. Allt mera försöka vi göra klart för oss, att sysslöshet är själens och vårt välståndets fiende.

Rikullbo.

marskalken vidare till Riga och väntas han hit i någon av de närmaste dagarna. Besöket är att betrakta som svarsvisit på de baltiska generalstabschefernas besök i Moskva senaste höst.

Aterblick.

*Barnaåren, ungdomsvåren!
O, vart flögo ni er kos?
Såsom hinden genom snåren,
som en fjäril från en ros.*

*Nu förliden ungdomstiden.
Ljuva minnet lever än.
Kraft du gav att föra striden
för ett land och för en vän.*

*Barnaåren, fägringsvåren,
Edens blommor gro i dig.
Kvar är endast hägring-tåren -
hoppet på en ökenstig.*

*Barnaåren, ungdomsvåren!
Lik en hägring syns du än
på en åldrings kind, i tåren
som en älskad hjärtevän.*

*Barnaåren, ungdomsvåren,
liksom källor porla fram.
Ålderdomen, silverhåren,
gjort sin rund . . . den hunnit
hamn -*

Hanas.

Estlandssvenska barn till Söderköping i sommar?

I Söderköping i Sverige har nyligen bildats en lokalavdelning av Riksföreningen för svenskhetens bevarande i utlandet. Redan vid konstitueringen uppgjordes planer för praktisk verksamhet inom den närmaste tiden, skriver „Söderköpingsposten“. Bl. a. väcktes förslag om att ett hundratal estlandssvenska skolbarn skulle inbjudas till några dagars sommarvistelse i Söderköping.

Efter några allmänt orienterande uppgifter om estlandssvenskarna, fortsätter tigningen:

„För att nu återgå till uppslaget att bereda ett hundra estlandssvenska skolbarn ett kortare uppehåll i Söderköping, bör man icke tveka att rösta för bifall till detta. Den saken borde icke vara svårt att arrangera här. Såväl inkvartering som utspisning skulle kunna ordnas utan större kostnader, och både de besökande barnen och söderköpingsborna skulle få roligt av ett dylikt besök. Naturligtvis komme några svenska lärare i Estland att följa med som ledare av fresasen, och naturligtvis skulle man ordna med en eller ett par fester, där lärare och estlandssvenska barn medverkade och gävo intresserade en orientering i livet på andra sidan Östersjön. Et sådant besök skulle säkert kvarlämna ett ljust minne hos besökarna och att underhålla och främja svensk kultur på utländsk botten. Och för Söderköping skulle besöket

säkerligen också vara av stort intresse och bli en behaglig omväxling“.

Det är klart, att en sådan inbjudan skulle mottagas med stor tacksamhet och omfattas med livligaste intresse. Att en sådan resa för våra skolbarn vore av största betydelse, behöver knappast påpekas. — Ett synnerligen välvilligt och gott förslag, vittnande om den gemensamhetskänsla och förståelse, som är rådande mellan svenskar på ömse sidor om Östersjön!

Hemmets spalt.

Mörka formlimpor.
2 st.

400 gr. grovt rågmjöl.
400 gr. rågsikt.
400 gr. vetemjöl.
8 dcl. separerad mjölk.
40 gr. jäst.
1 msk. finstött och siktad anis.
1 dcl. sirap.
75 gr. flott.
1 tsk. salt.

Beredning: De olika mjöl-sorterna blandas i ett fat och litet vetemjöl tages undan till utbakningen. Den ljumma mjölken, jästen, utrörd med saltet, samt kryddor, sirap och det smälta och avsvalnade flottet tillsätts, och degen arbetas först i fatet och därefter på bakbordet till en absolut jämn och slät deg utan några sprickor. Den formas till 2 rullar, vilka

läggas i smorda och mjölade bleckformar. Täckas över med duk, och limporna få sakta jäsa sin dubbla storlek, varefter de naggas lätt och gräddas i medelvarm ugn 45 - 50 min. Överskorpan penslas med hett vatten, och limporna viras in i duk och få kallna. De böra ligga minst 1 dygn innan de skäras.

Rosenbröd.

Omkr. 20 st.

1/2 kg. vetemjöl.
50 gr. smör.
3 1/2 dcl. mjölk.
30 gr. jäst.
1 tsk. socker.
1/2 tsk. salt.

Till pensling:

Vispat ägg eller kallt vatten.
Vallmofrö.

Beredning: Det kalla smöret finfördelas i mjölet. Den ljumma mjölken och jästen, utrörd med salt och socker, tillsätts. Degen blandas väl och upplägges på bakkbordet samt arbetas blank och smidig. Den utbakas till runda bullar, vilka läggas på smord plåt. På varje bulle skäres ett djupt kors. Få stå övertäckta och jäsa upp sakta. Penslas med ägg eller vatten, beströs med vallmofrö och gräddas i god ugnsvärme.

Vitt formbröd.

1/4 l. vatten.
25 gr. flott eller smör.
1/2 kg. vetemjöl.
20 gr. jäst.
1 tsk. salt.
1 tsk. socker.

Beredning: Vatten ljummas. Flottet smältes och jästen utröres med salt och socker. Alla ingredienserna arbetas först i degfatet och därefter på bakkbordet till en smidig och blank deg. Utbakas till en rulle, som lägges i smord, mjölad form, får jäsa samt gräddas i ganska god ugnsvärme omkr. 20 min. — Man kan även forma degen till en lång rulle, som lägges på plåt. Resten av degen formas till två hårda, tunna rullar, vilka viras om varandra, penslas på ena sidan med vatten och lägges med denna sidan ner på mitten längs den långa bullen. Då den är jäst, penslas den lätt med vatten, beströs med vallmofrö, och gräddas 15 - 20 min. i ganska varm ugn.

Spökflyget åter aktuellt.

En längre tid har det nu varit ganska tyst kring spökflyget, som "spökade" både i hjärnorna på militärbefälen i de nordiska länderna och även i dessa länders press. Nu har emellertid frågan igen blivit högst aktuell och åter diskuteras i pressen.

I rikssvenska tidningar kan man läsa om, att militärbefälhavaren i Norrland riktat den svenska generalstabens uppmärksamhet på fenomenet och meddelat, att det nu ej mera kan råda något tvivel om, att spökflygarna varit ute. Generalstabschefen har även utlovat kraftiga åtgärder, som skola förhindra främmande flyg att ostrafat överflyga svenskt territorium.

Likaledes har den norska militärbefälhavaren i Nordnorge kategoriskt bekräftat förekomsten av främmande nattliga flyg i Norge.

Han har likaledes vädjat till sitt lands vederbörande myndigheter att försöka förhindra dy-

likt ofog. Den allmänna opinionen har dock hittills förhållit sig ganska likgiltig inför hela problemet och menat, att ryktena om spökflygarna sakna all grund samt låtit vederbörande förstå, att man ej bör skapa någon panikstämning bland landets folk. Den norske militärbefälhavaren menar i sin tur, att det inte kan bli någon panik bland ett sovande folk. Han menar naturligtvis att försvarsintresset hos hans folk sover. Utom det s. k. spökflyget har ingått rapporter om främmande undervattensbåtar, som uppehållit sig i norskt territorialvatten.

Man tror sig kunna veta, vem det är, som så respektlöst kränker andra länders suveränitet, ehuru man på grund av brist på bindande bevis ej offentligt kunnat nämna syndarens namn.

Den, som lever, får se huru länge "spöket" skall kunna behålla sitt inkognito.

Spökdjur.

✱ **Världen runt.** ✱

Agrarerna, framstegspartiet och socialdemokraterna väntas bilda Finlands nya regering 1 mars — men man tror inte att Tanner blir statsminister.

Ministerpresident Göring har börjat sin jaktsejour i Polen med ett besök i Warszawa, där han haft konferens med de ledande polska statsmännen.

Den engelska upprustningsplanen har mötts med stark opposition i England, och tyska pressen frågar: Vad har föränlett England till detta steg?

Hitler har beslutat lösa krisen inom tyska evangeliska kyrkan genom folkomröstning.

Det skall nu bli slut med frivilligströmmen till Spanien. Vidare skall kontroll upprättas enligt beslut av noninterventionskommitténs underutskott.

Nordnorges militära betydelse blir för varje dag allt större, och spionen Belgonen trodde på ett snart krig mellan Ryssland och Tyskland.

Norska regeringen har inbjudit partierna till konferens för att dryfta de försvarspolitiska problemen.

Den italienska kronprinsessan nedkom på fredagen i Neapel med en prins. Hela italienska folket jublar över arvrinsens födelse.

USA-gruvarbetarnas fackförbund, som representerar 400,000 medlemmar och vars avtal utlöper den 31 mars, kräver införande av 30-timmarsvecka, löneökning, två veckors betald semester samt nytt avtal för två år.

14,000 beräknas ha stupat under de blodiga striderna vid Jaramafloren utanför Madrid.

Det är möjligt att 1,500 milj. pund icke räcka för fullbor-

Utgivare:

Svenska Odlingens Vänner

Redaktion:

M. Westerblom, ansvarig red.
A. Stahl.
N. Blees.
A. Aspelin.

Rüütli 3, Tallinn.

Tel. 470-08.

Prenumerationspris:

Inrikes	Utlandet
1 år Ekr 2:—	1 år Ekr. 4:—
1/2 " " 1:—	1/2 " " 2:—

Amerikanskt.

Nyligen tävlade man i Newyork om vem som kunde äta mest makaroner på kortaste tid. Som överlägsen segrare utgick en herre vid namn Jimmy Dauria med cirka 4.000 yards makaroni på en minut och femton sekunder.

Jimmy använde varken gaffel eller sked för att bli mästare. Han andades in makaronerna. Genom att använda sig av inandningsmetoden, förklarade han efteråt för sina beundrare, förlorar man ingen tid och kan suga i sig makaronerna direkt från fatet. Dessutom blir det ingen friktion mot tänderna.

Konferens.

Den tredje rysk-afganska konferensen för bekämpande av gräshopporna har nyligen ägt rum i Stalinbab.

**ÄNNU ÄR DET ICKE FÖR
SENT ATT PRENUMERERA
PÅ KUSTBON.**

dandet av det brittiska upprustningsprogrammet, förklarade finansminister Chamberlain i underhuset på onsdagen.

Signor Mussolini har beslutat bygga ett Stor-Rom och utvidga staden den 17 mil långa sträckan fram till havet vid Ostia.

En ljusglimt i detta militarismens tidevarv innebär ett meddelande från Panama om förbud att importera leksakssoldater.